

de zware storm meet Beaufort 10
de wind raast door de straten
met minstens 100 km. per uur
bomen raken ontworteld
vallen om als luciferhoutjes
met grote schade tot gevolg
daken waaien van huizen
dakpannen vliegen als projectielen rond
schuttingen gaan tegen de vlakte
deze wind heeft ongekennde kracht
alles rammelt, steunt en kraakt
er heerst angst voor het gebrul
van dit onvoorspelbare natuurgeweld
zo houdt de storm uren aan
totdat ie berustend gaat liggen
eindelijk tot bedaren komt
nog maar waait met kracht 2 of 3
zo is de bijna orkaan getemd
tot slechts een vriendelijke
fluistering

Fluistering

De lucht ruikt nu veelbelovend
want het heeft zojuist even licht geregend
Je kon bijna de druppels
één voor één
naar beneden zien reizen,
naar de geelgrauwe
uitgedroogde grasvelden

Die toveren nu, voorzichtig en trots,
een waas van frisgeboren groen
in deze dorre nazomer

Voor wie het horen wil,
fluistert dit nieuwe groen
van hoop,
fluistert dit groen
een loflied
op de veerkracht van moeder aarde
fluistert het ook
van die andere werkelijkheid:

dat de aarde
de mensen niet nodig heeft
maar de mensen wèl
de aarde

Augustus

Stralen strelen en likken de ochtenddauw
en na het aquarelleren van de lucht
hangt de dag heet en stil in het hemelsblauw

Vlinders dansen kwiek hun snelle vlucht
en in de lome trilling zie ik flauw
geflirt van wind en lover in een zachte zucht

Badend in pareltjes op zomers bruin
droom ik van verzengend wit
in de koelte van mijn wintertuin

© Annie Kessels

Dag impressie

ik zie groene sappige weidelanden
omzoomd door donkere bossenranden
metershoge bomen verzameld in het bos
daaronder een tapijt van verend mos
de bomen zijn statig, majestueus en oud
onbetwist de heersers van het duistere woud

ik zie een veld met wuivend graan
rododendrons langs een brede laan
boomgaarden met hun rijpe vruchten
en blauw met witte wolkenluchten
een ooievaar, die scharrelt eenzaam rond
een jager, die voorbij gaat met zijn hond

ik zie familie gans, wandelend in een stoet
de roep van de koekoek komt me tegemoet
een vlucht vogels kwettert luid
“pas op voor wolven”, zoals een bordje duidt
hazen en eekhoorns niet te vergeten
ik heb van vandaag genoten, zeker weten

Tegendicht

vers
jong leven
weelderig tapijt
opgesierd door een
dapper, ferm madeliefje,
weide vol frisse gekassulekes
uitnodigend tot speelsheid
verbonden met natuur
aards genieten
jong of oud
vrijheid
onafhankelijk
menselijk recht
nooit onomstotelijk,
nimmer vanzelfsprekend
alom zwaar bevochten privilege
menselijk gedachtegoed,
strijdpunt, ideologie
werelds streven
vooruitzicht
of illusie

©José Bergh-Berben

(Gekassuleke; grassprietje op zijn Bels 😊)

Wachten in Ter Apel

Ik volg mijn voetspoor
het trekt me voort
stap voor stap

Geen tijd om te wachten, want tijd
verwaait, verspilt, vergaat en sijpelt
buiten mij wordt het stil, te stil
Geen tijd om te wachten totdat
de wereld tot inkeer komt
en beloftes daden worden

Tijd verdrijft
Blijf bij mij want
bij dageraad wil ik samen
de vogels horen zingen

Mijn voetspoor
trekt mij voort
mijn tijd bedaart bij de troostende
groet van de vogels

© Annie Kessels